

**נאום במליאת הפתיחה של הכנס ה-20 של העבודה הסוציאלית:
כעוף החול – מטראומה לצמיחה
עו"ס ענבל חרמוני, יו"ר איגוד העובדות והעובדים הסוציאליים
בנייני האומה, ירושלים, כ"א אלול תשפ"ד, 24.9.2024**

אני רוצה להתחיל את דבריי בציון היום ה-354 למניין שבת החטופים שלנו, האנשים שלנו, בעזה. המחוייבות של כולנו היא להחזיר אותם הביתה. זה עלינו, על כולנו.

אני רוצה להמשיך בהתייחסות לחברינו וחברותינו בצפון שלא יכולות להיות איתנו היום. הן עובדות חיוניות בשעת חירום. חלקן בכוננות, חלקן בהיערכויות, חלקן מרותקות למקום העבודה- בבית החולים או ברשות המקומית, או בפנימייה. בכל מקום בו הן נמצאות. חברות וחברים אנחנו חושבים עליכם מפה ושולחים חיבוק גדול.

אני מברכת את כל האורחים והמכובדים שהגיעו להיות איתנו היום: כבוד יו"ר ההסתדרות, מר ארנון בר דויד. חה"כ אוריאל בוסו, שר הבריאות, גברת חגית פאר, יו"ר נעמ"ת, מר ינון אהרוני מנכ"ל משרד הרווחה והביטחון החברתי. יושבים איתנו גם יו"רי ועדים ואיגודים, הנהלת מרכז השלטון המקומי, הצוותים שעובדים מולנו באוצר ועוד רבים וטובים, מכובדי ומכובדותי כולן.

הברכה הגדולה ביותר היא לכם- עובדות ועובדים סוציאליים, קולגות יקרים.

ביומיים האחרונים אני מסתובבת עם כאב בטן חזק במיוחד. ההתלבטות נמשכה עד השעות הקטנות של הלילה. האם נכון לקיים את הכנס במצב הנוכחי? ההחלטה לקיים אותו, למרות האתגר שבכך ולמרות החור בלב שכולנו מרגישים בגין חסרונם של חברינו וחברותינו מהצפון- היא בחירה בחיים. כפי שאנו ממשיכות לעבוד ולפעול בימים אלה, כך גם נתכנס ביחד ליומיים של למידה הדדית, הרחבת אופקים וגם כייף.

ייחודיותו של הכנס הזה הוא בכך שמאות עו"סיות משתתפות בו באופן פעיל: מעבירות הרצאות, מובילים פנלים. יש לנו תערוכה מלאה ביצירות אומנות מסוגים שונים שיצרו עו"סים, צפויה לנו הצגה של הקולגות שלנו מעיריית נתניה, ומופע פואטרי עו"ס מקסים במיוחד (אני יודעת כי כבר צפית בו).

תוכלו להתרשם גם מתערוכת צילומים שהכין האגף באילת. אגף מיוחד מאד שאת עובדותיו החרוצות פגשתי בשיא הפעילות שלהן 24/7 במרכזי המפונים הרבים באילת.

אני נרגשת להיות פה איתכן. ספציפית היום, יותר מתמיד, זה לא מובן מאליו. את השמחה וההתרגשות מלווה גם עצב עמוק. השקע הזה בלב שכולנו מרגישים מאז השבת השחורה ההיא.

בשבעה באוקטובר התעוררתי עם כל המדינה לאזעקות בביתי בתל אביב. בתוך שעתיים הבנתי, שוב, כמו כולנו, שיש פה משהו אחר. עד כמה הוא אחר, חמור ושותת דם, גילינו בהדרגה.

היה לי ברור שעלינו להתארגן בהתאם לאירוע. עוד באותו ערב נפתחו בעזרתנו וביוזמת פעילות, קבוצות התנדבות. בחודשים הראשונים פעלו מאות רבות של עו"ס בהתנדבות ועוד אלפים שפעלו מתוקף תפקידן: העו"סיות ביישובי העוטף והסביבה שקפצו תחת אש לחמ"לים העירוניים ולבתי החולים, העו"ס במרכזי המפונים- באילת ובים המלח, בתל אביב, הרצליה, נתניה שפיים ועוד. אלו קיבלו את העקורים שפונו מביתם תחת אש כבר

בשבת. מהאוטובוסים ירדו הלומים ומפוייחים משפחות, קשישים, ילדים.. כל אלה הגיעו ישר לידיהן האמונות של העו"ס.

במהלך החודשים שלאחר מכן טיפלו העו"ס והעניקו הן תמיכה רגשית והן סיוע קונקרטי, לעשרות אלפי מפונים, אנשים במצוקה רגשית, נפגעי מסיבת הנובה, משפחות חטופים ושבים ופצועי צה"ל. העו"ס הוקפצו במשך שבועות ארוכים על מנת לבשר בשורות מרות למשפחות רבות מידי שאיבדו את היקר להן מכל. חברותינו בביטוח הלאומי עמלו מסביב לשעון על מנת לתת מענה לנפגעי פעולות האיבה ובמשרד הביטחון לנפגעי הנפש והגוף של כוחות הביטחון.

אני יכולה לעמוד פה ולדבר שעות על העשייה המשוגעת ורחבת ההיקף שכולנו, כולכן, הייתן עסוקות בה ועדיין.

אני גאה תמיד ובמיוחד השנה, להיות יושבת ראש האיגוד של המקצוע הטוב ביותר שיש! אני גאה לעמוד בראש איגוד שחבריו וחברותיו, מכל קצוות החברה הישראלית, בכל העמדות והגוונים - קמים בכל בוקר לתיקון עולם.

מאז הכנס הגדול האחרון של האגודה לקידום העבודה הסוציאלית והאיגוד- שהתקיים אי שם בשנת 2017 - החברה הישראלית עברה הרבה מהמורות: חוסר יציבות פוליטית, מגיפה עולמית, מלחמת שומר חומות, העמקת השסע חברתי, ה-7 באוקטובר ומלחמת חרבות ברזל.

ציבור העובדות והעובדים הסוציאליים משקף את פני הציבור הישראלי. אנחנו נמצאים עם האוכלוסייה ברגעיה הטובים וברגעיה הקשים. תהפוכות החברה הישראלית אינן פוסחות עלינו. לא ברמה האישית, לא ברמה המקצועית וגם לא ברמה האיגודית. אני לא מצרה על כך. אני חושבת שיותר מהכל זה מעיד על הגיוון שיש בתוכנו ועל החיבור של המקצוע הזה לליבה הפועם של האומה.

בתוך מציאות כמעט בלתי אפשרית, אנחנו נאבקים ונאבקות יום ביומו לשיפור החברה הישראלית. כל עובדת במקום שלה: ברשויות המקומיות, במסגרות החוץ ביתיות, במערכת הבריאות, בביטוח הלאומי ובמשרד הביטחון. ביחד, כאיגוד, אנו נמצאות במאבק מתמשך שיש בו שיאים של מאבק פעיל ויש בו תקופות רגועות יותר של התארגנות ומו"מ, אך המאבק הוא מתמיד: על שכר, תנאי העבודה שלנו, על תקצוב השירותים החברתיים באופן הולם ועל בלימת הפרטת השירותים הציבוריים לכל המוזל במחיה.

בינואר 2025 צפויה הפעימה השנייה של הרפורמה שלנו. מדובר בהעלאת שכר נוספת שהיא המשכה של רפורמת הישג, עליה חתמנו לראשונה במאי 22.

תוכנית המוגנות עליה נאבקנו ביחד פועלת כיום ב- 98% מהרשויות המקומיות, תחת אגף ההגנה על עובדי רווחה ברשויות המקומיות, שהוא מצוין של משרד הרווחה.

על מנת להשלים את סדרת המהלכים הללו פנינו, לאחר החתימה על הפעימה הקרובה, למאבק על תקינה ומעמסה. אנחנו שואפים לייצר מפתח מספרי של מטופלים לכל עו"ס. באופן הזה נצליח להגיע באמת למי שצריך אותנו, נוכל לעסוק יותר במניעה ופחות בביבוי שריפות. זה טוב חברתית, זה הדבר הנכון לעשות מוסרית ובטווח הרחוק זוהי אינה הוצאה אלא השקעה שתניב גם חיסכון כלכלי.

אכן מצער הדבר שעלינו להיאבק באופן מתמיד על הדברים שאמורים להיות מובנים מאליהם. מאידך אנחנו סומכות על הכוח המשותף שלנו ויודעות שביחד נמשיך להגיע להישגים עבורנו, עבור הפרופסיה ועבר החברה הישראלית כולה.

אני מייחלת מעל הבמה הזו לשובם של החטופים מהמנהרות בעזה. אני קוראת מפה לממשלת ישראל לעשות כל שצריך על מנת שישובו.

אני מייחלת לשובם של תושבי הצפון והעוטף לבתיהם בשלום ובבטחה. משאבים רבים צריכים להיות מושקעים בשיקום הצפון. שיקום פיזי, קהילתי ורגשי.

אנחנו פה ביחד מחזיקים גם את הקושי וגם את התקווה. כבני אדם וכאנשי ונשות מקצוע.

אני מאמינה ביכולתנו המשותפת לחולל שינוי ואני אוהבת אתכם מאד.